

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediu Centru
judecător: L. Bagrin
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva,
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bounegru Oxana împotriva Inspectoratului General pentru Situații de Urgență cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea achitării indemnizației și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, prin care a fost respins, din lipsă de teme, apelul declarat de Rodica Pantilii, reprezentantul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, succedat în drepturi de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediu Centru, din 05 iulie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bounegru Oxana împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea achitării indemnizației și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 29 mai 2017, Bounegru Oxana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea achitării indemnizației și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta Bounegru Oxana, a indicat că, activează în calitate de radiotelefonist al Serviciului de gardă al Detașamentului salvatori și pompieri

Botanica al DSE mun. Chişinău a SPCSE al MAI, în cadrul Serviciului Protecţiei Civile şi Situaţiilor Excepţionale al MAI.

Conform certificatului de naştere seria NA-VI 1951907 din 20 mai 2004, la data de 13 mai 2014, în familia reclamantei s-a născut fiica Bounegru Beatrice.

Prin ordinul SPCSE nr. 89 din 04 iulie 2014, i-a fost acordat concediu parţial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, de la 11 iulie 2014 până la 13 mai 2017.

Reclamanta Bounegru Oxana, în vederea acordării indemnizaţiei corespunzătoare prevăzută de art. 124 alin. (2) din Codul muncii, art. 18 alin. (1) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă şi alte prestaţii de asigurări sociale, s-a adresat cu cerere prealabilă către Serviciul Protecţiei Civile şi Situaţiilor Excepţionale al MAI, iar prin scrisoarea SPCSE nr. 19/7-B-44/17 din 10 mai 2017 a fost informată că cererea a fost depusă cu depăşirea termenului de prescripţie.

Reclamanta Bounegru Oxana a indicat că nu este de acord cu răspunsul SPCSE nr. 19/7-B-44/17 din 10 mai 2017 şi urmează a fi anulat, în temeiul art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, ca fiind emis contrar legii.

Reclamanta Bounegru Oxana, a mai menţionat că, Serviciul Protecţiei Civile şi Situaţiilor Excepţionale al MAI, în calitatea sa de angajator, nu a efectuat plăţi cu titlu de contribuţii în bugetul asigurării sociale de stat, contrar prevederilor stabilite prin art. 20 alin. (1) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XIV din data de 08 iulie 1999, precum şi de art.7 alin. (1) din Legea bugetului asigurării sociale de stat pe anul 2014 nr. 329 din 23 decembrie 2013.

Totodată, a invocat dat fiind faptul că activează în cadrul unei subdiviziuni a Ministerului Afacerilor Interne, aceasta este asigurată în bugetul asigurării sociale de stat.

Conform art. 31 din Legea Serviciului Protecţiei Civile şi Situaţiilor Excepţionale al MAI nr. 93-XVI din 05 aprilie 2007, în redacţia de la data adresării în instanţa de judecată, indemnizaţiile acordate, pentru perioada aflării în concediile de maternitate şi de îngrijire a copilului până la vârsta de 3 ani, se plătesc la locul de serviciu al colaboratorului Serviciului, din bugetul de stat.

La fel, reclamanta Bounegru Oxana a indicat că s-a conformat prevederilor legale, înaintând către angajator, cererea privind acordarea plăţilor sociale, în termenul de 12 luni de la naşterea copilului, însă angajatorul nu a achitat indemnizaţia în modul şi termenul corespunzător. A menţionat că s-a adresat, în termen, în vederea apărării dreptului încălcat, în temeiul art. 27 alin. (3) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă şi alte prestaţii de asigurări sociale.

Potrivit certificatului privind venitul mediu realizat, eliberat de la locul de muncă, venitul mediu realizat constituie 3028,75 lei (media lunilor depline), iar 30% constituie

908,62 lei. Dat fiind faptul că indemnizația urmează să fie achitată pentru perioada 16 noiembrie 2014 pînă la 13 mai 2017, adică 1037 zile, stabilind că indemnizația pentru o zi ($908,62 / 30 \text{ zile} = 30,287 \text{ lei}$) constituie suma de 30,287 lei, iar pentru perioada de 1037 zile, suma datorată va constitui 31 407,61 lei.

Reclamanta Bounegru Oxana, a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI cu nr. 19/7-B-44/17 din data de 10 mai 2017, obligarea Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI să-i achite reclamantei Bounegru Oxana, suma de 31 407,61 lei, cu titlu de indemnizație pentru îngrijirea copilului Bounegru Beatrice, pentru perioada 11 iulie 2017 - 13 mai 2017 și încasarea de la Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, în beneficiul reclamantei Bounegru Oxana, a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 05 iulie 2017, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Bounegru Oxana împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea achitării indemnizației și cheltuielilor de judecată. A fost recunoscut ca fiind ilegal refuzul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI cu nr.19/7-B-44/17 din 10 mai 2017. A fost obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI să-i achite Oxanei Bounegru, indemnizația, pentru îngrijirea copilului Bounegru Beatrice, pentru perioada de 11 iulie 2014 pînă la data de 13 mai 2017, în mărime de 30% din venitul mediu realizat. În rest au fost respinse cerințele ca nefondate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, a fost admisă cererea înaintată de Bounegru Oxana împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, cu privire la substituirea Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, cu succesul în drepturi procedurale Inspectoratul General pentru Situații de Urgență. A fost substituit Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, cu succesul în drepturi procedurale, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, a fost respins, din lipsa de teme, apelul declarat de Pantilii Rodica, în interesele Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, succedat în drepturi de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și a fost menținută hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Centru din 05 iulie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bounegru Oxana împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea achitării indemnizației și a cheltuielilor de judecată.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, Bounegru Oxana, fiind angajată a Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale a MAI, succedat în drepturi de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, are calitatea de

persoană asigurată de la bugetul de stat și dispune de dreptul de a beneficia de indemnizație pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 (trei) ani, conform legislației în vigoare, care urmează să fie achitată de către autoritatea publică, în cadrul căreia este angajată și activează.

Instanța de apel a indicat că, instanța de fond temeinic, a motivat că, solicitarea privind obligarea de a-i stabili și achita indemnizația, pentru îngrijirea copilului minor în sumă fixă totală de 31 407,61 lei, statuează obligativitatea achitării plăților sociale, în cote procentuale, din salariul mediu al persoanei, respectiv, Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale a MAI, succedat în drepturi de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, urmează să realizeze calculul exact al sumelor datorate lui Bounegru Oxana, iar beneficiarul are obligația de a urmări și de a se asigura că primește plățile în cuantumul, modul și termenul prevăzut de lege și de hotărârea judecătorească.

Totodată, instanța de apel a menționat că, prin răspunsul întocmit, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a MAI a refuzat, satisfacerea cerințelor lui Bounegru Oxana, din motivul că solicitarea a fost înaintată tardiv.

Respectiv, instanța de apel a reținut că, pârâțul a emis ordinul nr.89 EF la data de 04 iulie 2014, fiindu-i acordat lui Bounegru Olesea, concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani, începînd cu data emiterii actului administrativ nominalizat supra, deci avea și obligația de a efectua plățile corespunzătoare datorate salarialului, dar cererea prealabilă a fost respinsă nefondat de către Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale a MAI, din motivul expirării termenului de prescripție.

Instanța de apel, a mai reținut că, instanța de fond corect a dedus că, Bounegru Oxana nu a încălcat termenul de înaintare a acțiunii în temeiul art. 27 alin. (3) din Legea nr.289 din 22 iulie 2004, privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, deoarece indemnizația solicitată, nu a fost achitată din vina angajatorului, iar refuzul cu nr. 19/7-B-44/17 din 10 mai 2017, este ilegal.

La fel, instanța ierarhic inferioară a invocat că este lipsită de relevanță și afirmația din cererea de apel depusă de Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale a MAI, succedat în drepturi de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, precum că din salariul angajaților, nu se rețin plățile din bugetul asigurărilor sociale și că aceștia nu cad sub incidența Legii nr.289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale. Or, în conformitate cu prevederile Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anii respectivi, colaboratorilor Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale a MAI, succedat în drepturi de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, nu li se calculează contribuții în bugetul asigurărilor sociale de stat și respectiv nu întrunesc stagiul necesar de cotizare și nu sunt persoane asigurate din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Instanța de apel a constatat că, Bounegru Oxana nu achită contribuții de asigurări sociale, respectiv nu poate beneficia de prestația menționată din bugetul de asigurări

sociale, gestionat de Casa Națională de Asigurări Sociale, iar conform art. 30 din Legea Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale nr.93 din 05 aprilie 2007, în redacția Legii nr. 135 din 21.07.2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, colaboratorii Serviciului sînt supuși asigurării obligatorii de stat în condițiile și în modul stabilite de legislație, dar nu asigurării sociale de stat. Astfel, indemnizația pentru îngrijirea copilului, urmează a fi solicitată de la locul de muncă al colaboratorului din contul mijloacelor bugetului de stat.

La 28 februarie 2018, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Bounegru Oxana împotriva Inspectoratului General pentru Situații de Urgență cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea achitării indemnizației și a cheltuielilor de judecată, să fie respinsă integral.

În motivarea cererii de recurs, recurentul, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, a menționat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele, importante pentru soluționarea pricinii. Instanța de apel a examinat superficial circumstanțele cauzei, iar decizia emisă contravine normelor de drept material și procedural.

Recurentul, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, a indicat că, atât prima instanță cât și instanța de apel eronat, au încasat din contul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, indemnizația de îngrijire a copilului. Or, conform art. 4 alin. (1) al Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 cu privire la indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, plata prestațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b), c) d), e), f), indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani), g), h), se efectuează integral de la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Astfel, a indicat că conform certificatului nr. 589 din 25 aprilie 2017, eliberat de Departamentul Situațiilor Excepționale mun. Chișinău, Bounegru Oxana, deține funcția de radiotelefonist al Serviciului de gardă al Detașamentului salvatori și pompieri Botanica al DSE mun. Chișinău a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI. Iar, personalului atestat, din cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale i se răsfrîng prevederile Legii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007.

Recurentul, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, a menționat că, potrivit prevederilor art. 30 al Legii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007, în vigoare pînă la 07 iulie 2017, colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, în condițiile și în modul stabilit de legislație, dar nu asigurării sociale de stat.

Prin urmare, din salariul acestora nu se rețin plăți în bugetul asigurărilor sociale, respectiv nu cad sub incidența Legii nr. 289 din 22 iulie 2004, cu privire la

indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, a fost expediată participanților la proces la 09 februarie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 1718 (f. d. 115), însă dovada recepționării acesteia de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, la materialele cauzei, lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență la data de 28 februarie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia acesteia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de Procedură Civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din data de 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 Cod de procedură civilă și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bounegru Oxana împotriva Inspectoratului General pentru Situații de Urgență cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea achitării indemnizației și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan